Nr 42/1967.

Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om fiskevårdsavgift.

Ålands Fiskarförbund r.f. har medelst bilagda skrivelse hos landskapsstyrelsen hemställt därom, att landskapsstyrelsen måtte förelägga landstinget förslag till lagstiftning om fiskevårdsavgift. Av motiveringen till denna anhållan framgår att fritidsfiskets utveckling i landskapet under de senaste åren med all nödvändighet måste fås under kontroll, då ett fortsatt totalt ordningslöst fiskande icke längre kan tillåtas. Genom införandet av en fiskevårdsavgift skulle man enligt fiskarförbundets åsikt bland annat kunna åstadkomma en dylik kontrollmöjlighet.

Landskapsstyrelsen har till behandling upptagit ifrågavarande skrivelse och därvid beslutat för landstinget föreslå införandet av en särskild fiskevårdsavgift, vars syfte vore att hopbringa medel för främjande av fiskerihushållningen och för utvecklande av fiskevården samt stärkandet av övervakningen av fisket. Denna fiskevårdsavgift skulle i huvudsak motsvara de i gällande jaktlag ingående stadganden om jaktkort. De sålunda influtna fiskevårdsavgifterna, vilka tillfaller landskapet, skulle användas till främjande av fiskerihushållningen, antingen direkt eller såsom understöd åt organisationer, sällskap, fiskelag och fiskevårdssammanslutningar, vilka arbetar för nämnda syfte.

Då de medel, vilka inflyter av fiskevårdsavgifterna genom främjandet av fiskerihushållningen och utvecklandet av fiskevården skulle komma även fiskevattensägarna till gagn, har landskapsstyrelsen icke ansett det vara skäl att befria vattenägarna från erläggandet av ifrågavarande fiskevårdsavgift. Personer, vilka icke fyllt 16 år, skulle i likhet med bestämmelserna om motsvarande avgift i riket, vara befriade från skyldigheten att erlägga sådan avgift. Meningen är, att avgiften endast skulle uppbäras av de egentliga fiskarna och sålunda icke av biträden vid fiske, såsom roddare, motorbåtsförare, avlönade notdragare och dylika. I syfte att underlätta erläggandet av ifrågavarande fiskevårdsavgift har i 4 § införts ett stadgande om att förutom vederbörande polischef även vid landskapsförvaltningen eller vid resebyrå anställd eller annan för detta uppdrag lämpad person skulle förordnas att mottaga avgiften.

För att avgiften icke skulle bli betungande för vederbörande har ett stadgande införts i 1 § 2 mom., enligt vilket en fiskevårdsavgift skulle vara tillfyllest för varje hushåll. Avgiftskortet skulle i så-

dant fall upptaga namnen på de personer, vilka varaktigt hör till ifrågavarande hushåll.

Personer, som icke är bosatta i landskapet skulle enligt förslaget erlägga en avgift om 10 mark, medan avgiften för de i landskapet bosatta fiskarna skulle bliva 3 mark. Förhållandet skulle således vara detsamma som ifråga om jaktkort och motiveras med samma argument, som då olika jaktkortsavgifter för i landskapet bosatta och utanför landskapet bosatta personer infördes.

Fiskevårdsavgiften är i riket för närvarande 5 mark och i Norge 10 norska kronor för norska medborgare och 25 sådana kronor för utlänningar.

I riket har fiskevårdsavgiften varit obligatorisk alltsedan år 1951 och har erfarenheten av fiskevårdsavgiften visat, att densamma varit nödvändig för fiskevårdens fortsatta utveckling och för en effektiv övervakning av fisket.

Utvecklandet av turistnäringen, vilken utgör en näringsgren med goda utvecklingsförutsättningar i landskapet, har en synnerligen nära anknytning till fritidsfisket. Det är därför enligt landskapsstyrelsens uppfattning nödvändigt att för ett fortsatt utvecklande av turistnäringen fritidsfisket och fiskevården i landskapet ordnas effektivt. Införandet av fiskevårdsavgift skulle sålunda vara av stor betydelse såsom ett första steg för en sådan organisering av fritidsfisket och skulle därjämte bidraga till trivsel såväl för fiskevattensägarna som för turisterna. Trivseln förutsätter att fiskevattensägarna erhåller tillräckliga resurser för att utöva, dels ett effektivt fiskevårdsarbete på sina vatten och dels en effektiv kontroll över fisket.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om fiskevårdsavgift.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Envar, som inom landskapet Åland önskar idka annat fiske än mete, vare skyldig att till landskapet erlägga fiskevårdsavgift på sätt i denna lag stadgas.

Person, som tillhör matlag, för vilket erlagts i 1 § föreskriven fiskevårdsavgift, samt person, som ej fyllt 16 år, må idka fiske utan att särskild fiskevårdsavgift för dem erlagts.

Såsom idkare av fiske må icke anses person, som endast biträder

vid fisket.

2 §.

Fiskevårdsavgiften utgör för person, bosatt i landskapet Åland, tre mark och för annorstädes bosatt person tio mark, i vartdera fallet för varje år, räknat från dagen för avgiftens erläggande.

Fiskekortsavgift må erläggas för ett, två eller tre år åt gången.

Främmande makters beskickningar och utländsk personal vid utsända konsulers konsulat äro befriade från att erlägga fiskevårdsavgift.

3 §.

Envar, som äger erlägga fiskevårdsavgift, skall, då han är ute på fiske, vid anfordran uppvisa kvitto över erlagd betalning för den, som har att övervaka efterlevnaden av stadgandena angående fiske, ävensom åt innehavare av fiskerätt, ägare och arrendator av vattenområde samt deras företrädare.

4 §.

Fiskevårdsavgift uppbäres och kvitto över erlagd avgift utfärdas i kommunen av polischef eller av honom förordnad polisman. Avgiften erlägges på den ort, där den betalande är bosatt eller där han är berättigad att bedriva fiske.

Då det ur turistsynpunkt så visar sig nödigt, må i 1 mom. avsett förordnande med vederbörandes samtycke av landskapsstyrelsen meddelas tjänsteman vid landskapsförvaltningen eller vid resebyrå eller annan lämplig person. Fiskevårdsavgift må härvid erläggas även på annan än i 1 mom. avsedd ort.

5 §.

På kvitto över fiskevårdsavgift bör angivas den persons namn, för vilken avgiften erlagts, eller, då den erlagts för matlag, namnen på de till matlaget hörande personer, för vilkas fiske kvittot gäller. Då avgiften erlägges för matlag, skall den, som utfärdar kvittot, utskriva önskat antal kopior av detsamma. För utskrivningen av dessa skall mottagaren som ersättning erlägga 30 penni för varje exemplar.

På kvittot bör angivas den tid, för vilken avgiften uppburits. Kvittot och kopiorna utskrivas på blanketter, som fastställas av landskapsstyrelsen.

6 §.

Den, som uppbär fiskevårdsavgift, skall föra förteckning, utvisande för varje år i nummerföljd alla utgivna kvitton över fiskevårdsavgifter samt erlagda avgifter, så ock för- och tillnamn på den, som erlagt avgiften, ävensom dennes yrke och hemort, samt då avgiften erlagts för matlag, antalet medlemmar av matlaget, som bedriva fiske.

Avskrift av ovannämnda förteckning skall årligen senast inom mars månad insändas till landskapsstyrelsen.

7 §.

Till landskapsstyrelsen skall redovisning över influtna fiskevårdsavgifter halvårsvis insändas sålunda, att under första halvåret influtna avgifter böra redovisas före den femtonde juli samt under andra halvåret föregående år influtna avgifter före den femtonde därpåföljande januari månad. Till den redovisning, som insändes inom januari månad, bör fogas en förteckning över de personer, som erlagt avgift.

Den som uppbär fiskevårdsavgift, skall då till honom överstyrts statistikblanketter angående fiske, till den som erlagt avgiften, överlämna en sådan blankett för ifyllande. Bankettens formulär fastställes av landskapsstyrelsen. De ifyllda blanketterna skola jämte den i 6 § nämnda förteckningen insändas till landskapsstyrelsen.

Uppgifterna på blanketterna skola behandlas som konfidentiella och få icke brukas för andra än statistiska ändamål.

8 §.

I inkomst- och utgiftsstaten för landskapets enskilda medel skall varje år för främjande av fiskevården och stärkande av övervakningen av fisket upptagas ett anslag, motsvarande minst det belopp, vilket bör anses komma att inflyta i fiskevårdsavgifter.

Den, som uppbär fiskevårdsavgifter, erhåller av landskapet ersättning, vars storlek fastställes av landskapsstyrelsen.

9 §.

Var, som idkar fiske, ehuru han eller hans matlag icke erlagt fiskevårdsavgift eller icke medhaver för avgiften utfärdat kvitto och icke inom två dygn kan uppvisa sådant, straffes med högst etthundra dagsböter.

10 §.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1968.

Mariehamn den 22 november 1967.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd Martin Isaksson.

Lagberedningssekreterare Sune Carlsson

Bilaga.

ÅLANDS FISKARFÖRBUND r.f.

Till Ålands landskapsstyrelse.
Mariehamn.

I utlåtande till Ålands landskapsstyrelse den 26.11.1965 över landskapsstyrelsens förslag till ändring av lagen om fiske i landskapet Åland tillstyrkte Fiskarförbundet slopande av då gällande förbud mot fiske av gädda under våren. Detta dock under förutsättning av att fiskevårdsavgift infördes.

Vi anförde då att det är nödvändigt att få en bättre ordning och reda i fisket. Detta kunde ske endast genom att bestämmelse om erläggande av fiskevårdsavgift infördes även på Åland. Då kunde av inkomsterna från fiskevårdsavgiften byalag, fiskelag eller kommuner få anslag för avlönande av fiskevakter eller fisketillsyningsmän. Även polis och sjöbevakning skulle ha orsak att granska de fiskande om dessa erlagt fiskevårdsavgift. Medvetandet om att polismyndigheterna kunde göra kontroll av de fiskande och av dem kräva legitimering skulle stävja mycket av det olovliga fiskandet ansågo vi.

De gångna årens erfarenhet visar att den ökade turismen även medför ökat antal fritidsfiskare. Inom vissa byar har man ordnat försäljning av fiskekort till fritidsfiskare, men för de flesta vattenområden är denna fråga ännu olöst. Detta beror delvis på att vattenägarna känner motvilja till att låta andra fiska i deras vatten och delvis på att man icke tror att det kan vara någon förtjänst i att upplåta fiskerätt.

Trots detta ingriper de enskilda vattenägarna ogärna mot obehöriga fiskande. Detta har till följd att det olovliga fisket breder ut sig, medan försäljningen av fiskekort, där denna fråga ordnats, går trögt. Då därtill turismen helt säkert ytterligare kommer att öka är vi av den åsikten att frågan om införande av fiskevårdsavgift och lokalt ordnad fiskeövervakning kräver en skyndsam lösning.

Då styrelsen för Ålands Fiskarförbund, såsom inledningsvis nämndes, år 1965 tillstyrkte ändringen av fiskerilagen påpekade vi dessa förhållanden samtidigt som vi föreslog införande av fiskevårdsavgift. Genom framställning till Ålands landsting hösten 1965 kom också den önskade ändringen av gällande fiskerilag till stånd, men förslaget om införandet

av fiskevårdsavgift förföll tyvärr i landskapsstyrelsen.

Med hänvisning till ovanstående motivering anhåller styrelsen för Ålands Fiskarförbund r.f. härmed vördsamt om att landskapsstyrelsen måtte utarbeta förslag om införande av fiskevårdsavgift i landskapet Åland och så utformat, att man i likhet med i andra turistländer t.ex. Norge, tar ut en avsevärt högre avgift av främlingar än av ortsbefolkningen.

Mariehamn den 10 oktober 1967.

På styrelsens för Ålands fiskarförbund r.f vägnar:

Ordförande Evald Häggblom.

Sekreterare Magnus Westling.